

ge, at jeg mener, at de regler, vi har i dag, er tilstrækkelige.

Det andet område – det er jo delt i to – hvor det drejer sig om at få det lovreguleret, sådan at Justitsministeriet tager sig af det sammen med Sundhedsministeriet, er jeg godt tilfreds med man får ordnet sådan, at der eventuelt er en parallelitet i det, men da også med, at det bliver et lovreguleret område.

I Dagens Medicin her fra den 22. marts fortæller Anders Nyboe Andersen, som er overlæge ved Rigshospitalets fertilitetsklinik, om de resultater, man har, og det er faktisk utrolig gode resultater, selv om man kun lægger to æg op. I 75 pct. af tilfældene har man jo fået et barn.

Når man går ind i en fertilitetsbehandling, er det, fordi man så inderlig gerne vil have et barn, og så er man selvfølgelig også interesseret i at få det bedst mulige resultat ud af den behandling, det drejer sig om, og man får jo en grundig vejledning, før man går i gang med en sådan behandling.

Jeg har jo ikke de samme grundlæggende opfattelser af kunstig befrugtning, graviditet uden for livmoderen eller har nogen problemer med fri abort som sådan. Det har CD ikke, CD er enig i det her, og vi kan ikke medvirke til forslaget.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Yvonne Herløv Andersen siger, at det ikke er rimeligt at forlange en lovændring på dette smalle område, men er fru Yvonne Herløv Andersen ikke enig i, at der skal være en lov, for at man kan lave en lovændring, og at der slet ikke findes nogen lov vedrørende fosterreduktion?

Vedrørende sammenligning mellem abort og fosterreduktion: Er fru Yvonne Herløv Andersen ikke enig i, at abort ofte er en nødløsning, mens fosterreduktion er noget, som man på en eller anden måde er vidende om kommer, hvis man lægger for mange æg op?

Man planter bevidst nogle befrugtede æg med den viden, at der kan komme flere fostre ud af det, end parret måske ønsker, og derfor kan der blive tale om en fosterreduktion.

Mener fru Yvonne Herløv Andersen ikke, at der er en forskel på det?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil ikke gå ind i en diskussion om de der andre ting, som fru Yvonne Herløv Andersen tog ind. Det hører også hjemme, når det kommer til

udvalget, men der er et enkelt punkt, jeg lige vil klargøre:

Da det store flertal af SF i sin tid prøvede at stoppe IVF-behandling, var det ikke, fordi vi havde noget moralsk imod den. Det er bare lidt vigtigt at få det forklaret. Vi havde ikke noget moralsk imod, at man lavede IVF, altså undfangelse uden for livmoderen.

Det, vi sagde, var, at når man først har pillet et æg ud af en kvinde, kan vi ikke styre det her længere, så kommer der alt muligt andet. Det er jo så også det, vi er i gang med nu. Hvis man havde kunnet isolere det til at sige, at det er ved lukkede æggeledere, at der kan gøres sådan, og vi har fuldstændigt styr på det derefter, så ville vi ikke have spor imod det.

Det er lidt vigtigt, fordi det var en pragmatisk begrundelse, som selvfølgelig havde noget at gøre med de følger, IVF-behandlingen havde, og vi står jo nu til overflod med problemer, vi skal løse, og hvis man så mener, at det er vigtigt at være hensigtsmæssig, så synes jeg bare, der er en masse uhensigtsmæssigheder i denne her behandling. Det kan vi jo se på de der tal, som Det Ethiske Råd offentliggør.

Det er en anden side af sagen, men det er lidt vigtigt for mig, at det bliver sagt, for ellers så misforstår folk den position, SF's flertal har haft i de her sager, og det var vistnok først og fremmest os, der gjorde opmærksom på det der med graviditet uden for livmoderen.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil gerne sige tak til fru Margrete Auken for den klarlæggelse af synspunkterne. Det synes jeg er væsentligt.

De andre synspunkter, fru Margrete Auken kom med, om, når man først var begyndt, kender jeg jo også fra tidligere debatter om kunstig befrugtning. Der har CD den modsatte indstilling. Vi synes, det er godt, man ad biologisk vej kan hjælpe barnløse par til at få et barn.

Så vil jeg sige til fru Tove Videbæk: Jeg mener ikke, at forslaget er nødvendigt. Den første halvdel er ikke nødvendig, for jeg mener, at området er glimrende reguleret, som det er.

Så vil jeg også sige, at jeg synes ikke, vi herinde skal stå og detailplanlægge, hvordan behandlingen skal foregå på sygehusene. Det synes jeg er en rigtig dårlig idé at begynde på.

Den anden del af det medgav jeg jo skal lovreguleres; det skal den da. Og så er jeg jo vidende om, at Sundhedsministeriet sammen med Ju-